

असदित्युच्यते पार्थ न च तमेव नो इह” ॥
इति श्रीमद्भगीतायां १७ अध्याये २८ श्लोकः ॥
निन्दितः । यथा,—

“असत्कुलप्रसूता या कान्तं विज्ञातुमक्षमा” ।
इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डः ॥ अनियं । यथा ।
“अज्ञानन्तु सदसज्ज्ञाननिर्वचनीयं” । इत्यादि
वेदान्तसारः ॥

असत्पथः, पुं, (न सन् पथ्याः ।) मन्दपथः । तत्प-
र्यायः । कुपथः २ कापथः ३ व्यध्वः ४ दुरध्वः ५
अपथः ६ कदम्बा ७ विपथः ८ कुत्सितवर्त्म ९ ।
इति शब्दरत्नावली ॥

असदधोता, (कट) त्रि, (असत् निषिद्धशास्त्रमधीते
इति । असत् + अधि + इङ् + ङच् ।) असदध्य-
यनशास्त्री । तत्पर्यायः । अजपः २ । इति हेम-
चन्द्रः ॥

असदृशः, त्रि, (न सदृशः । नञ्प्रत्ययः ।) अ-
तुल्यः । अनुपमेयः । यद्यसदृशी स्मृतिरिति पुष्प-
दन्तः ॥ यथा । ब्रह्मवैवर्ते ।

“वित्तशास्त्रमकुर्व्याः सम्यक्फलमवाप्नुयात् ।
कुर्व्यांश्चो वित्तशास्त्रान्तु लभते ऽसदृशं फलम्” ॥
इति तिथ्यादितत्त्वं ॥

असद्वृद्धः, पुं, (असति अप्राप्ये वल्लि गृहः आग्रहः ।)
अखट्टिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ बालकादीनां खो-
ट्ट आवदार इत्यादिभाषा ।

असनं, स्त्री, (अस्यते इति । अस + अण् ।) क्षेपणं ।
इति मेदिनी ॥ (“ढग्निरसने विनियोगः” ।
इति भवदेवः ।)

असनः, पुं, दृष्टविशेषः । प्रियाशाल इति ख्यातः ।
तत्पर्यायः । महासर्जः २ सौरिः ३ बन्धूकपुष्पः
४ प्रियकः ५ वीजवृक्षः ६ गोलकः प्रियसालकः ८ ।
(“प्रियविमानितमानवतीरुषां
निरसनैरसनैरुद्यार्थता” ।

इति शिशुपाले ।) अस्य गुणाः । कटुत्वं । उष्णत्वं ।
तिक्तत्वं । वातार्तिदोषगणदोषरक्तमण्डलनाशित्वं ।
सारकत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ दृष्टभेदः ।
आसन इति ख्यातः । तत्पर्यायः । अजकार्यः २
वनेसर्जः ३ महासर्जः ४ । इति रत्नमाळा ॥
अस्य गुणाः । कषपितनाशित्वं । इति राज-
वल्लभः ।

(“वीजकः पीतसारश्च पीतशालक इत्यपि ।
बन्धूकपुष्पः प्रियकः सर्जकश्चासनः स्मृतः ॥
वीजकः कुष्ठवीसर्पश्चिन्नेहगुदजिनीन् ।
हस्तिस्त्रेधादपित्तञ्च लघुः केश्यो रसायनः” ॥
इति भावप्रकाशेऽस्य पथ्यायगुणौ कथितौ ।)

असनपर्यायः, स्त्री, (असनस्य पर्यायमिव पर्यायमस्याः ।)
दृष्टविशेषः । तत्पर्यायः । वातकः २ शीतलः ३
शीतलवातः ४ अपराजिता ५ श्रृङ्गपर्यायः ६ ।
इत्यमरः ॥ शीतः ७ शीतकः ८ सनपर्यायः ९ ।
इति शब्दरत्नावली ॥ साराटी इति भरतः ॥
असोशन इति सारसुन्दरी ॥

असन्, [वृ] पुं, इन्द्रः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
असन्तुष्टः, त्रि, (न सन्तुष्टः । नञ्समासः ।)

सम्यक् तुष्टिरहितः । सन्तोषशून्यः । यथा,—
“असन्तुष्टाः दिवा नष्टाः सन्तुष्टा इव पार्थिवाः” ।
इति चाणक्यः ॥

असन्नदः, त्रि, (न सम्यक् नदः स्वकार्यक्षमः ।)
समुद्भूतः । पण्डिताभिमानो । दर्पितः । इति
जटाधरः ॥ अकृतसन्नादः ॥

असन्मानं, स्त्री, मानहानिः । अमर्यादा । अनादरः ।
असाधुमानं । असन्न तत् मानक्षेपि कर्मधारय-
समासनिष्पन्नं ॥

असन्नः, त्रि, असमासत् । समानुपयुक्तः । असा-
माजिकः ॥ न सन्नः असन्न इति नञ्समास-
निष्पन्नः । खलः । यथा,—

“अयन्वसभ्यस्तव जन्म नो भूहे
श्रुत्याग्रजान्ते न्यबधीत् सुरेश्वर ।
स तेऽवतारं पुरयैः समर्पितं
श्रुत्वाधुनैवाभिसरत्युदायुधम्” ॥

इति श्रीभागवते १० स्कन्धे ३ अध्याये २०
श्लोकः ॥ असन्नः खलः । समर्पितं कथितं । इति
श्रीधरस्वामी ॥

असमः, पुं, (नास्ति समो यस्य ।) बुद्धः । इति
शब्दरत्नावली ॥

असमः, त्रि, विषमः । अतुल्यः । यथा । “इत्येषा
सहकारिणश्चित्तरसमा माया दुर्बलीतितो मूल-
त्वात् प्रकृतिः प्रबोधमयतोऽविद्येति यस्योदिता” ।
इति कुसुमाञ्जली १ श्लोकः ॥

असमञ्जसः, स्त्री, (न समञ्जसं युक्तियुक्तम् ।) असङ्गतं ।
अनुपयुक्तं । तत्पर्यायः । दुर्जातं २ दुःसमञ्जः ३ ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (“अतिप्रणयदेतन्मयोक्त-
मसमञ्जसम्” । इति कथासरित्सागरे । (पुं)
सगरराजज्येष्ठपुत्रः । यथा हरिवंशे ।

“केशिन्युक्त सगरादसमञ्जसमात्मजम्” ॥
असमयः, पुं, (अपरकृतः समयः । नञ्समासः ।)
अकालः । दुःसमयः । यथा,—

“एतान् जनांश्च सेवेत याधिसङ्घश्च दुर्जयः ।
सर्वं बोध्यमसमये काले सर्वं युसिष्यति” ॥
इति ब्रह्मवैवर्ते ब्रह्मखण्डे १६ अध्यायः ॥

असमर्थः, त्रि, (न ससर्थः । नञ्समासः ।) अशक्तः ।
दुर्बलः । यथा । ब्रह्मवैवर्ते ।
“उपवासासमर्थश्चेदेकं विप्रन्तु भोजयेत् ।
तावज्जनानि वा दद्याद् यदुभक्तदिगुणं भवेत्” ।
इति तिथ्यादितत्त्वं ॥

असमवायिकारणं, स्त्री, (न समवायि कारणेण
कारणेन वा सह एकस्मिन्नर्थे समवेतं कारणम् ।)
समवायिकारणसन्नकारणं । समवायिकारणे
प्रत्यासन्नजनकं । यथा । घटं प्रति कपाणद्वय-
संयोगः । एतत्कारणं गुणः कर्म च । समवायि-
कारणे प्रत्यासन्न इदया ये कारणं ह्य । इति
न्यायभाषा ॥ (एतत् कारणान्तु सर्वत्र द्रव्ये गुणः
गुणे गुणः कर्म च । तदुक्तं भाषापरिच्छदे ।
“गुणकर्ममात्रवृत्ति ज्ञेयमथाप्यसमवायिहेतु-
त्वम्” ।)

असमानं, त्रि, (नास्ति समानो यस्य ।) अतुल्यं ।

विजातीयं । सजातीयमिदं । यथा शङ्खः ।
“समानाशौचं प्रथमे प्रथमेन समापयेत् ।
असमानं द्वितीयेन धर्म्मराजवचो यथा” ॥
इति शुद्धितत्त्वं ॥

असमाप्तं, त्रि, (न समाप्तं । नञ्प्रत्ययः ।) समा-
प्तिरहितं । असम्पूर्णं । अनिष्पन्नं । यथा । स्मृतिः ।
“असमाप्ते व्रते पूज्यं नैव कुर्याद्ब्रतान्तरं” ।
इति तिथ्यादितत्त्वं ॥

असमीक्ष्यकारी, [नृ] त्रि, (समीक्ष्य विचिन्त्य न
करोतीति । असमीक्ष्य + कृ + णिनि ।) अवि-
वेचनापूर्वककर्मकर्त्ता । तत्पर्यायः । जाह्नः २ ।
इत्यमरः ॥ (“उचितमेवेतत् ममासमीक्ष्य-
कारिणः” । इति हितोपदेशे ।)

असम्बद्धः, त्रि, (न सम्बद्धं परस्परान्वययुक्तं । नञ्-
समासः ।) अनर्थकवाक्यं । तत्पर्यायः । अव्यञ्जः २ ।
इति जटाधरः ॥

(“असम्बद्धतत्त्वैव व्यवहारो न सिध्यति” ।
इति मनुः । विशदकुलः । अनियमः । यथा भारते ।
“असम्बद्धा महाराज ! तान् नियच्छन्ति ते गजाः”
इति ॥)

असम्मतः, त्रि, (न सम्मतः । नञ्समासः ।) अन-
भिमतः । तत्पर्यायः । प्रत्याख्यः २ । इति हेमचन्द्रः ॥
(“असम्मतः कस्तव मुक्तिमार्गं
पुनर्भवलोभमथात् प्रपन्नः” ।
इति कुमारः ।)

असम्मानं, स्त्री, अमर्यादा । अपमानं । सम्बन्धाना-
भावः । न सम्मानं असम्मानमिति नञ्समास-
निष्पन्नं ॥

असरः, पुं, (अस + अण् ।) दृष्टविशेषः । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥ कुकुरसोका इति ख्यातः ।

असहनः, पुं, स्त्री, (न सहनः । नञ्समासः ।) शत्रुः ।
इति हेमचन्द्रः ॥ (अधीरः । असहिष्णुः । यथा,—
“कस्मात् प्राप्य तिरस्त्रियामसहनोऽप्यस्यादिति
प्रसूते” । इति महावीरचरिते ।

“प्रिया मुञ्चत्यथ स्फुटमसहना जीवितमसौ” ।
इति रत्नावल्यां । क्षमाराहित्यम् । यथा, साहित्य-
दर्पणे ।

“अधिष्ठेमापमानादेः प्रयुक्तस्य प्रेरणं यत् ।
प्राणात्ययेऽप्यसहनं तत्तेजः समुदाहृतम्” ॥
इति ॥)

असह्यः, त्रि, (न सह्यः । नञ्प्रत्ययः ।) असह-
नीयः । असोढ्यः । सहनायोग्यः । यथा,—
“वरं रामशूराः सहा न च वैभीषणं वचः ।
असह्यं ज्ञातिदुर्वाक्यं मेघान्तरितशत्रुवत्” ॥
इति महाभारतकं । ज्ञातिदुर्वाक्यमित्यत्र दुर्वाक्यं
ज्ञातिरिति च पाठः ॥

असाधारणं, त्रि, (न साधारणं सामान्यधर्मयुक्तम् ।
नञ्समासः ।) साधारणमिदं । असामान्यं ।
विशेषः । न्यायमते साध्यापकीभूताभावप्रति-
योगिहेतुः । यथा वज्रिमान् जल्लादितादिः ।
यथा । “यत्तु प्रयागे अहसाने ऋद्धीकृते
माघसप्तमीशानादावसाधारणसङ्कल्पेन पुनस्तथैव